19/09/2019

Ιεράρχες τίμησαν τον Άγιο Αμφιλόχιο στην Πάτμο (βίντεο)

/ Επικαιρότητα

Στις 19 Σεπτεμβρίου η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της ανακομιδής εκ του τάφου των τιμίων λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου του Μακρή.

Στην Ιερά Μονή Εὐαγγελισμού Μητρός Ἠγαπημένου στην Πάτμο τελέστηκε ιερά αγρυπνία επι τη Ανακομιδή των τιμίων λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου και το πρωί της κυριωνύμου ημέρας τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Ρόδου κ.Κυρίλλου και συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Βερατίου, Αυλώνος και Κανίνης κ.Ιγνατίου ο οποίος είναι απόφοιτος της Πατμιάδος Εκκλησιαστικής Σχολής και συνέγραψε τον βίο του Οσίου Αμφιλοχίου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ.Αμφιλοχίου.

Παρακολουθήστε την Ιερά Αγρυπνία και την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία

Η ανακοίνωση του Οικουμενικού Πατριαρχείου για την πρόσφατη αγιοκατάταξη του Αγίου:

Η Αγία και Ιερά Σύνοδος της Μητρός ημών Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, του Οικουμενικού Πατριαρχείου, προεδρευόμενη υπό της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, και συγκροτουμένη εκ των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Αθανασίου, Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου, Γέροντος Αμερικής κ. Δημητρίου,

Βρυούλων κ. Παντελεήμονος, Ιταλίας και Μελίτης κ. Γενναδίου, Νέας Υερσέης κ. Ευαγγέλου, Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου, Κορέας κ. Αμβροσίου, Προύσης κ. Ελπιδοφόρου, Αυστρίας κ. Αρσενίου, Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου και του ταπεινώς υπογράφοντος, κατά την συνεδρίαν αυτής, εν τη 29η Αυγούστου τρέχοντος έτους, κατόπιν εμπεριστατωμένης μακροσκελούς εισηγήσεως της Κανονικής Επιτροπής, προέβη δι' ομοφώνου αποφάσεως εις την επίσημον αναγραφήν του ονόματος του επ' οσιότητι βίου και ιεραποστολικώ ζήλω διαπρέψαντος και ως "Γέροντας της Πάτμου γνωριζομένου" Οσίου Αμφιλοχίου του Μακρή, Καθηγουμένου χρηματίσαντος της εν Πάτμω Ιεράς Βασιλικής, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου και κτίτορος γενομένου της εν τη αυτή νήσω Ιεράς Κοινοβιακής Μονής του Ευαγγελισμού "Μητρός του Ηγαπημένου", δια της τοιαύτης αυτής αποφάσεως αναγνωρίσασα συνοδικώς την από της συνειδήσεως του εκκλησιαστικού πληρώματος, ιδιαιτέρως του της Δωδεκανήσου τοιούτου, διαμορφωθείσαν συνείδησιν περί της αγιότητος αυτού και κανονικώς αποφαινομένη περί της λειτουργικής αυτού τιμής, ορίσασα την μνήμην αυτού κατά την 16ην Απριλίου εκάστου έτους, ημέρα της μακαρίας κοιμήσεως αυτού, την δε 19ην Σεπτεμβρίου ως ημέραν μνήμης της ανακομιδής εκ του τάφου των τιμίων λειψάνων αυτού, συμφώνως τη από ετών ανεπισήμω πράξει της Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού "Μητρός του Ηγαπημένου".

Θαυμαστό γεγονός μετά την εκταφήν των σεπτών λειψάνων του Αγίου Αμφιλοχίου.

Η μοναχή Ι. αφηγείται:

«Το καλοκαίρι του έτους 1969, πριν κοιμηθή ο μακαριστός μας Γέροντας, ευρισκομένη στο Μοναστήρι μας, ανέβηκα ένα απόγευμα στον Πύργο του. Τον βρήκα καθήμενον στην καρέκλα του, με το κομπόσχοινο στο χέρι, ασφαλώς να δίνη και να παίρνη μηνύματα από τον Ουρανό.

Με δέχθηκε με χαρά και πολλή πατρική άγάπη και άκουε τα προβλήματα που με απασχολούσαν στην εκπλήρωση των καθηκόντων μου στο Ίδρυμα. Με αγάπη κι' ενδιαφέρον μου μιλούσε για τα παιδιά μας και προπαντός για τον Σεβασμιώτατό μας. «Τον σκέπτομαι πολύ» μου έλεγε. «Κάνεις υψηλόν έργο, που ανακουφίζεις στον αγώνα του ενα τέτοιο πρόσωπο».

Για μια στιγμή, ενώ συζητούσαμε ανέβηκε κάποια αδελφή του ραφείου. «Γέροντα, του λέει, σας έφερα ένα σκουφάκι να φορέσετε». Με χαρά εκείνος την ευχαρίστησε κι' εκείνη πήρε ευλογία κι' έφυγε. Όταν μείναμε μόνοι, φόρεσε το σκουφάκι της αδελφής και το παλιό που έβγαλε μου το έδωσε λέγοντάς μου:

«Πάρ’ το, να το έχης για ευλογία». Του φίλησα το χέρι και το πήρα κατασυγκινημένη. Μου φαινόταν απίστευτο! Κρατούσα στα χέρια μου ενα θησαυρό! Φεύγοντας, μετά από ώρα για το κελλί μου, συναπεκόμιζα και το ανεκτίμητο απόκτημά μου. Ήταν κάτι απ’ εκείνον, που η αγάπη του μου πρόσφερε, της αναξίας. Ένιωσα την ψυχή μου πλημμυρισμένη από ευγνωμοσύνη.

Πέρασαν από τότε δέκα χρόνια. Τον Αύγουστο του 1980, ενα βράδυ ο αδελφός της νύφης μου κ. Θ.Κ. με την σύζυγό του, έξω από το σπίτι τους, καθώς βγαίνανε άπ’ το ταξί, τους ξέφυγε απ’ τα χέρια ο μικρός τους Μιχαλάκης, ηλικίας τότε 4 χρόνων και τρέχοντας να περάση στην αντίθετη μεριά, εκσφενδονίζεται από ένα φορτηγό στο χαντάκι του δρόμου και πάνω στις ρίζες των δένδρων.

Το παιδί σχεδόν άπνουν, στην αγκαλιά του παππού του, ιατρού Μ.Κ., μεταφέρεται στο Νοσοκομείο και από κεί επειγόντως αεροπορικώς μέσω Κώ στο ΚΑΤ Αθηνών. Ο αγώνας γίνεται μεταξύ ζωής και θανάτου. Οι πρώτες ημέρες πέρασαν και το παιδί εξακολουθεί να ζή μέν, αλλά ως φυτό.

Εμένα όμως η σκέψη μου ήτο προσκολλημένη στο σκουφάκι του μακαριστού μας Γέροντος. Σχεδόν με βεβαιότητα πίστευα, ότι σκόπιμα μου εδόθη και ότι έπρεπε οπωσδήποτε να φθάση ως το παιδί.

Επερίμενα όμως ευκαιρία για ασφαλή μεταφορά.

Εν τω μεταξύ, τον Σεπτέμβριο έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του και με τρόπο θαυμαστό έφθασε στα χέρια μου ένα μικρό τεμάχιο λειψάνου της ηγιασμένης Κάρας του. Ο θησαυρός μου πιά ήτο πλήρης. Η πεποίθησή μου εδραιώθηκε. Οπωσδήποτε θα ήρχοντο αποτελέσματα. Πράγματι, επιστρέφουσα στην Κάλυμνο με το άγιο Λείψανο στα χέρια μου, έμαθα ότι αναχωρούσε η μοναχή Ισιδώρα για ιατρικές εξετάσεις στην Αθήνα.

Σ’ εκείνην παρέδωσα το σκουφάκι, το άγιο Λείψανο μαζί και νεράκι αγιασμένο από την πλύσιν των ιερών οστών και τα μετέφερε.

Η ίδια, το απόγευμα της ημέρας που έφθασε με συνοδό την νύμφη μου Μ.Κ. επήγαν στο ΚΑΤ και σε ατμόσφαιρα πολύ συγκινητική, με την μητέρα γονατιστή μπροστά στο κρεβάτι του μικρού της εδόθη η βοήθεια. Η αδελφή έβαλε στο κεφαλάκι του παιδιού το σκουφάκι, το εσταύρωσε με το αγ. Λείψανο, και το εναπόθεσε πάνω του και στη συνέχεια το άλειψε και με το νεράκι και προσευχήθηκε.

Η αδελφή έφυγε αργότερα συναποκομίζοντας και όσα ιερά είχε μεταφέρει. Η χάρις όμως έμεινε και έφερε θαυμαστά αποτελέσματα:

Το πρωί το παιδί ειχε την πρώτη επαφή με το περιβάλλον του. Άνοιξε τα μάτια του και φώναξε «μαμά!» Το θαύμα είχε γίνει»..